

Khi đó tồn tại một họ $\{g_i\}_{i \in I} \subseteq E^*$ và một chỉ số $i_0 \in I$ sao cho ánh xạ ngược $g_{i_0}^{-1}$ liên tục và hệ $\{y_i, g_i\}_{i \in I}$ là một M -cơ sở mạnh trong không gian Banach phức E .

Chứng minh: Theo chứng minh của Định lý 3.1 trên, xét một toán tử T từ E vào E được xác định bởi công thức sau:

$$Tx = \sum_{i \in I} f_i(x)(e_i - y_i) \quad \forall x \in E.$$

Áp dụng một tính chất quen thuộc trong giáo trình Giải tích hàm: với mọi phiếm hàm tuyến tính liên tục $L \in E^*$, $x \in E$ ta luôn có:

$$\|L(x)\| \leq \|L\| \|x\|,$$

Từ đây ta suy ra được rằng

$$\|Tx\| \leq \left(\sum_{i \in I} \|f_i\| \|e_i - y_i\| \right) \|x\|, \quad \forall x \in E.$$

Do đó,

$$\|Tx\| < \|x\| \quad \forall x \in E, \quad x \neq 0,$$

bởi vì

$$\sum_{i \in I} \|f_i\| \|e_i - y_i\| < 1 \quad (\text{xem giả thiết (ii)}).$$

Hệ quả là

$$\|T\| = \sup_{\substack{x \in E \\ x \neq 0}} \frac{\|Tx\|}{\|x\|} < 1.$$

Theo chứng minh của Định lý 3.2, toán tử $I_E - T$ là một đẳng cấu tuyến tính từ E vào E . Tiếp theo ta xét dãy hàm $\{g_i\}_{i \in I} \subseteq E^*$ với $g_i = (f_i)_o (I_E - T)^{-1}$. Từ giả thiết (i) trên suy ra rằng tồn tại chỉ số $i_0 \in I$ sao cho ánh xạ ngược $f_{i_0}^{-1}$ liên tục. Hơn nữa, ta có

$$\begin{aligned} (g_{i_0})^{-1} &= \left((f_{i_0})_o (I_E - T)^{-1} \right)^{-1} \\ &= \left((I_E - T)^{-1} \right)_o^{-1} (f_{i_0})^{-1} \\ &= (I_E - T)_o (f_{i_0})^{-1}. \end{aligned}$$

Vậy ánh xạ ngược $g_{i_0}^{-1}$ liên tục từ E vào E .

Cuối cùng, chứng minh hệ $\{y_i, g_i\}_{i \in I}$ là một M -cơ sở mạnh trong không gian Banach E . Dễ thấy rằng

$$(I_E - T)(e_j) = y_j \quad \forall j \in I.$$

$$\forall i, j \in I, \quad g_i(y_j) = f_i(e_j) = \begin{cases} 1, & \text{khi } i = j \\ 0, & \text{khi } i \neq j \end{cases}.$$

Thật vậy, theo định nghĩa ta có

$$\begin{aligned} (I_E - T)(e_j) &= e_j - \sum_{i \in I} f_i(e_j)(e_i - y_i) \\ &= e_j - (e_j - y_j) \\ &= y_j \quad \forall j \in I \end{aligned}$$

và

$$\begin{aligned} g_i(y_j) &= f_i \circ (I_E - T)^{-1}(y_j) \\ &= f_i \circ (I_E - T)^{-1}((I_E - T)(e_j)) \\ &= f_i \circ (I_E - T)^{-1}_o (I_E - T)(e_j) \\ &= f_i(e_j) \quad \forall i, j \in I. \end{aligned}$$

Theo giả thiết ban đầu ta có hệ $\{e_i, f_i\}_{i \in I}$ là một M -cơ sở mạnh của E . Theo Định nghĩa 2.2 (iii), với mỗi $x \in E$, ta có

$$x = \sum_{i \in I} f_i(x)e_i.$$

Do đó, hệ $\{e_i, f_i\}_{i \in I}$ là E -đầy đủ. Thật vậy, khẳng định này tương đương với kiểm tra điều kiện sau:

$$\overline{\text{span}\{e_i : i \in I\}} = E.$$

Bao hàm thức $\overline{\text{span}\{e_i : i \in I\}} \subseteq E$ là hiển nhiên bởi vì $e_i \in E \quad \forall i \in I$ và E là không gian tuyến tính. Bao hàm thức ngược lại $\overline{\text{span}\{e_i : i \in I\}} \supseteq E$ có được là do với mỗi $x \in E$, $f_i(x) \in \mathbb{C} \quad \forall i \in I$ kéo theo

$$x = \sum_{i \in I} f_i(x)e_i \in \overline{\text{span}\{e_i : i \in I\}}.$$